

[Anna Westergaard.]

og jeg vil ogsaa anbefale, at dette Spørgsmaal tages op, saa snart det er muligt at faa en fornuftig Løsning af det.

Det Lovforslag, vi beskæftiger os med i Dag, betyder en Simplificering af Arbejdet og en Besparelse af Papir, og det endda saa meget, at det visse Steder kan dreje sig om op til 15 pCt. af samtlige de Sager, den paagældende Statsadvokat behandler. Efter de Undersøgelser, der er foretaget, kan det formentlig betragtes som godtgjort, at de Ulemper, en saadan Ændring i Brandpolitiloven kan medføre, vil blive meget minimale og absolut ikke bør hindre Afskaffelsen af det lille Omsvøbsdepartement, der her er Tale om. For enkelte Grupper af Sager kan der nok være Grund til nærmere Prøvelse, specielt Sager, hvor der er Mistanke om Brandstiftelse, men vi nærer ikke Betænkelighed ved at fastsætte de nærmere Bestemmelser herom gennem administrativ Instruktion.

Paa Det radikale Venstres Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning Lovforslaget har faaet. Jeg maa jo erkende, at betragtet som en Ændring i Brandpolitiloven er det ikke særligt vidtrækkende; man maa snarere sige, at det er en Ændring i en Bestemmelse, der hører ind under det processuelle.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved den Ændring, som foreslaas gennemført, dog kunde bevare Retssikkerheden, saaledes som det er nødvendigt under alle Forhold, der drejer sig om Brandsager. Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse have Lov til at citere et Stykke af den Skrivelse, som Foreningen af gensidige danske Brandforsikringselskaber har sendt som Svar, efter at den havde faaet Spørgsmaalet forelagt, for Besvarelsen rører ogsaa ved et andet Spørgsmaal, der har været omtalt her. Der staar:

„Foreningen finder det ønskeligt, at Behandlingen af Brandsagerne forenkles saa meget, som det er muligt uden at forringe Undersøgelsernes Grundighed, ikke mindst af Hensyn til de Brandlidte, for hvem det vil være af Betydning, at Sagerne afsluttes uden unødigt Forsinkelse. Foreningen kan derfor tiltræde Forslaget om, at Ordene i Brandpolitilovens § 59 „og efter endt Undersøgelse indsende Sagen til Stats-

advokaten, som derefter foranstalter det videre fornødne“, udgaar imod, at det ved en Anordning bestemmes, hvilken Forretningsgang der vil være at anvende ved Sagernes videre Behandling.“

Bestemmelserne om, i hvilket Omfang retsligt Forhør vil være at foretage efter Ildebrand, er ikke givet i Lovgivningen, det er administrative Bestemmelser. Jeg maa maaske her henvise til Lovforslagets Bemærkninger, hvor der paa Side 2 netop er nævnt, at man vil foretage det videre fornødne i Retning af Instrukser gennem en ministeriel Bekendtgørelse.

Hermed tror jeg ogsaa, jeg har svaret paa det ærede Medlem Hr. Bjerres Ønske om, at Sagerne kunde fremmes saa hurtigt som muligt med Henblik paa Udbetaling af Skadeserstatningerne.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen efterlyste det Lovforslag, som gennem to Samlinger har været til Behandling i dette høje Ting. Herom skal jeg kun sige, at saa vidt jeg er underrettet — det stemmer ogsaa med, hvad der er sagt her fra Talerstolen i Dag —, var det ikke Uvilje mod Lovforslagets Bestemmelser, der førte til, at Lovforslaget ikke blev gennemført. Behandlingen var saa vidt fremme, at man troede, man kunde gøre det færdigt, da der opstod Betænkeligheder ved at gennemføre de nye Bestemmelser, saaledes som Situationen, særlig hvad angik Materialer, laa. Det er min Opfattelse, at Materialesituationen ikke har ændret sig væsentligt, og at Tiden derfor, som ogsaa berørt af det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard, endnu ikke er inde til at fremsætte det oprindelige Lovforslag igen, men jeg er enig i, at vi her taler om et Omraade, hvor det er paa sin Plads, saa snart det er muligt, at gøre Alvor af at gennemføre Resultatet af det store Arbejde, der i sin Tid blev gjort af dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Bjerre var ond ved den gældende Lov og kaldte den Ordning, vi nu vil afløse, for meningsløs, hvis jeg husker rigtigt. Saa streng vil jeg nu ikke være. Jeg synes i og for sig, at den Ordning, Loven indeholdt, var god og rimelig og ogsaa havde en fornuftig Begrundelse. Naar den nu foreslaas ændret, er det ikke, fordi man finder den urimelig, men fordi man mener, at man paa en enklere, simplere og hurtigere Maade kan opnaa det samme Resultat. Jeg har noteret mig den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Bjerre kom med, om Muligheden af en Forenkling af Brandforhørene efter Retsplejelovens § 1018.

Med det, jeg nu har sagt, tror jeg, at